HANDBALUL sub reflector

CUPA „F.R.H." ÎN CAPITALĂ

DEFICIENȚE DE PROGRAMARE ȘI PASAREA RĂSPUNDERILOR

Ne-a fost dat ieri să asistăm la un spectacol penibil: 600 de spectatori prezenți în tribunele sălii Floreasca au fost obligați timp de 3 ore și jumătate (de la 14.30 la 18.00) să privească la tîrguieliile dintre oficiali, antrenori și jucători și, apoi, la două partide amicale anoste, două meciuri care au avut aspectul unui lucru făcut de mîntuială, așa numai ca să scapi de gura spectatorilor și, poate, și a presei. Ce s-a întîmplat de fapt? Conform unei planificări a meciurilor pe care am primit-o (noi și echipele) din partea comisiei orășenești București, duminică după amiază trebuiau să se desfășoare în sala Floreasca următoarele întîlniri: **ORA 14.30** — Universitatea — Voința (f), **15.40** — Confecția — Rapid (f), **16.50** — I.C.F. — A.S.E. (f), **18.00** — Steaua — Rapid (m), **19.10** — Rafinăria Teleajen — Politehnica (m), **20.15** — Dinamo — Voința (m) și **21.20** — Universitatea — Institutul de Construcții (m) — toate în „Cupa F.R.H." La sală s-au prezentat, însă, alte echipe și, mai ales, la alte... ore. Spectatorii care veniseră de la ora 14.30 (și mai înainte) au trebuit să stea pînă la ora 16.10, cînd pe teren au intrat echipele feminine Universitatea și A.S.E. pentru un amical. Fetele de la A.S.E. au început meciul cu 5 jucătoare, la 0—2 a apărut a 6-a, iar la 0—3 și a 7-a. Arbitrul, îngăduitor ca la un „amical", le-a permis totul. Nemulțumirile publicului erau îndreptățite...

Abia la ora 18.00 s-a putut disputa primul meci oficial (Steaua — Rapid). Prea lungă așteptarea. Cine sînt responsabili de această situație? Vina se... pasează — ca o minge — de la unul la altul. Oficialii ne spuneau că răspunzător este tov. CICERONE BURCĂ, vicepreședintele comisiei orășenești, care ar fi încurcat programările. Venit la sală, tov. Burcă s-a disculpat imediat și l-a acuzat pe tov. Vasile Vintilă, metodist al C.O.E.F.S. București. Se spune că acesta ar fi **reprogramat** meciurile și ar fi pus lumea pe drumuri. Cum tov. V. Vintilă n-a dat pe la sală, firește n-a putut trece vina asupra unui alt activist.

Pentru neglijența manifestată, pentru lipsa inadmisibilă de răspundere, cerem C.O.E.F.S. București să ia măsuri drastice față de cei vinovați, astfel ca pe viitor asemenea situații să nu se repete!

Rodica VIȘAN

P.S. Iată și rezultatele înregistrate: Steaua — Rapid 28—11 (15—4), Rafinăria Teleajen — Politehnica 23—24 (14—12), Dinamo — Voința 23—15 (8—10).

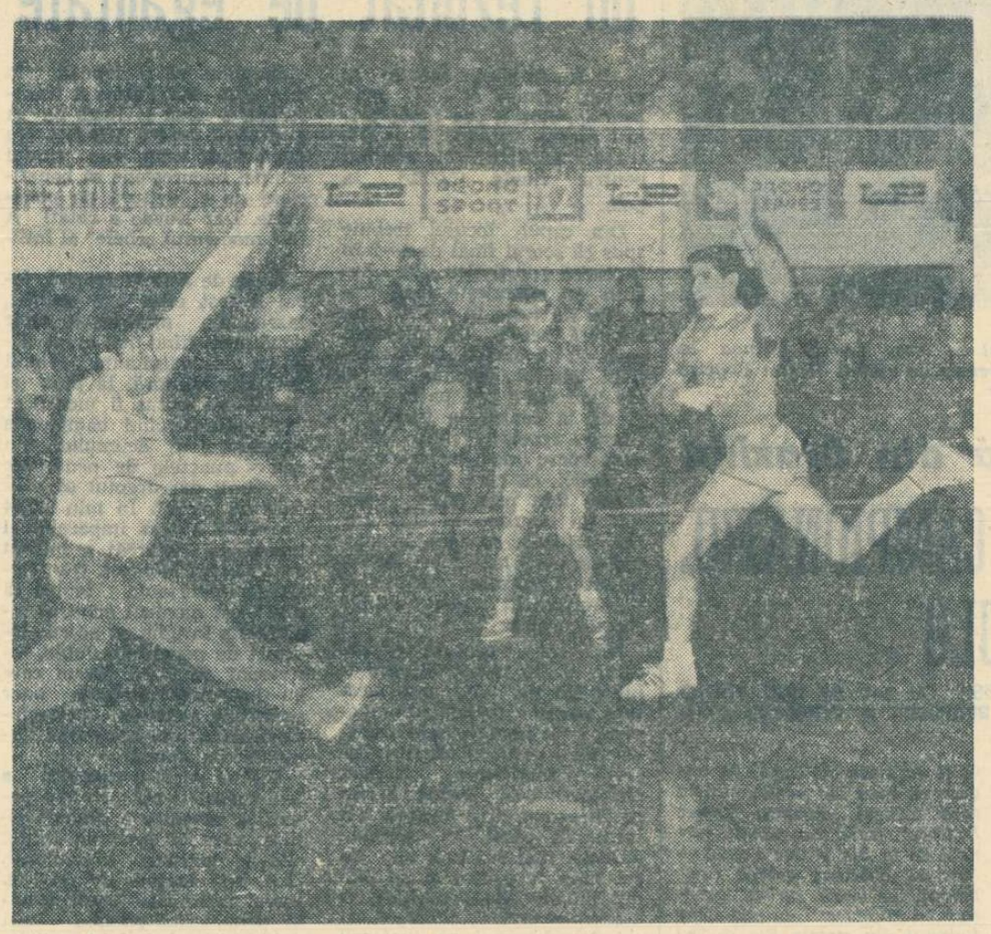

Fază din meciul Steaua — Rapid. Roșescu (Steaua) a aruncat la poartă și va înscrie un nou gol pentru echipa sa, sub privirile coechipierului său Goran. Foto: F. Brandrup

CUPA „SPORTUL" ÎN CAPITALĂ

REZULTATE ÎNREGISTRATE: Șc. sp. nr. 1 — Șc. sp. nr. 3 (f) 13—9 (4—3), Rapid — Șc. sp. nr. 2 (f) 10—9 (6—3), Dinamo — Clubul sp. școlar (m) 20—16 (9—6), Steaua — Rapid (m) 21—13 (13—9), Șc. sp. nr. 2 — Șc. sp. nr. 3 (m) 16—12 (7—5).

Activitatea competițională handbalistică pe timpul iernii, rezervată echipelor de juniori, este marcată și în acest an de tradiționala întrecere dotată cu „Cupa ziarului Sportul". În Capitală sînt în curs de desfășurare ultimele jocuri pentru desemnarea echipelor cîștigătoare a fazei pe oraș, care vor participa la turneul final pe țară. Dacă la fete situația este lămurită, echipa Școlii sportive nr. 1 fiind ocupanta primului loc în clasament indiferent de rezultatele meciurilor restante, la băieți, pînă în prezent, Dinamo și Steaua ocupă locuri fruntașe urmînd ca ultima etapă să desemneze cîștigătoarea.

Urmărind jocurile disputate în sălile Recolta și Dinamo, am solicitat părerea antrenorilor V. Gogiltan (Șc. sp. nr. 1), A. Ilie (Dinamo) și a maestrului emerit al sportului A. Bulgaru (Steaua) în legătură cu această competiție, rugîndu-i, totodată, să ne indice jucătorii care s-au afirmat cu acest prilej. La prima întrebare adresată, concluzia a fost unitară: **„Competiția și-a dovedit, an de an, utilitatea prin contribuția adusă la dezvoltarea acestui sport în rîndul tineretului, oferind posibilitatea de afirmare multor jucători, schimbul de mîine al handbalului nostru. Iată numele acestora: Aurelia Costandache, Ana Irimia, Niculina Mitu, Paula Anghel** (Șc. sp. nr. 1), **C. Gunescu, Adrian Cosma, Paul Bulibașa, C. Patraulea** (Dinamo), **Mircea Corotelo, Ion Nică, Constantin Ganea** (Steaua).

Gh. RANGU

LA BACĂU, HANDBALUL A PRINS...

...dar mai sînt necesare eforturi pentru calitate

BACĂU, 14 (prin telefon de la trimisul nostru). De cîteva duminici, la Bacău se adună tot ce are mai bun această regiune la handbal. „Cupa F.R.H." reunește 7 echipe feminine și 8 masculine, în frunte aflîndu-se Textila Buhuși (fete), Dinamo Bacău și Știința I.P. (băieți).

Destul de tînăr pe aceste meleaguri, handbalul este — după cum se vede — foarte îndrăgit. Cele trei partide, disputate duminică, au oferit multe faze frumoase, momente de luptă sportivă, atractivă. Fetele de la Școala sportivă P. Neamț le-au ținut în „șah" pe studentele de la „Pedagogie" care activează în divizia B (scor 7—7). Meciul următor s-a încheiat cu o surpriză plăcută. Echipa Școlii sportive din Bacău, cu toate că a pierdut cu 29—23 în fața rutinatei formații Cauciucul Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a arătat, după un an și jumătate de activitate, că a descifrat majoritatea tainelor acestui joc. Din această echipă am remarcat cîțiva jucători de perspectivă: „stîngaciul" Gh. Lupu (la 15 ani și jumătate are un șut surprinzător de puternic pentru vîrsta lui), Gh. Petrașcu (un portar remarcabil prin calmul și reflexele sale), Costel Solomon și alții. În meciul următor, echipa studenților de la Pedagogic a învins cu 21—13 Petrolul Moinești. Și cu aceasta am încheiat cronica meciurilor de duminică.

Dar, în afara acestor jocuri, „reflectorul" nostru s-a oprit și asupra altor aspecte ale handbalului din regiunea Bacău. Mai mulți membri ai comisiei regionale ne spuneau că *acest sport este foarte simpatizat în această parte a țării.* ZECI DE ECHIPE ȘCOLARE SE ÎNTREC ÎN CADRUL DIVERSELOR COMPETIȚII, ALTELE IAU PARTE LA CAMPIONATUL REGIONAL MASCULIN și la „CUPA F.R.H.". Nu există însă o competiție pe plan regional pentru fete. Ar fi necesară. Mai trebuie spus că LA BUHUȘI, ORAȘUL GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ, BACĂU și MOINEȘTI ACEST SPORT ARE FOARTE MULȚI ADEPȚI. Oameni entuziaști ca prof. *M. Pintea, Mihai Zaharia, Dumitru Popescu, M. Crețu, N. Guidea* și *C. Cricopol* au găsit sprijinul necesar și se bucură de condiții optime pentru pregătirea elevilor lor. În special, la Buhuși există o dragoste fierbinte pentru handbal. Ca dovadă, micul oraș are o echipă feminină fruntașă în divizia B, cu mari perspective. Două fete din echipa antrenorului *Mircea Crețu, Rada Șerban* și *Emilia Munteanu* — au și pășit în rîndurile lotului național de tineret. Echipa de junioare anunță și ea cîteva talente. Aceste rezultate se datoresc și sprijinului unor oameni entuziaști, în fruntea cărora se situează tov. *C. Baciu*, director comercial al fabricii din Buhuși și președinte al asociației sportive Textila. Exemple de oameni care îndrăgesc și sprijină acest sport pot fi date și de la P. Neamț (directorii liceului nr. 2, *C. Săvinescu* și *Georgeta Grigoriu*) sau din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, unde la meciurile echipei Cauciucul vin 3 000 de spectatori și 36 de echipe iau parte la diferite competiții.

Handbalul a prins, deci, pe meleagurile băcăuane. Ceea ce mai trebuie — credem — ar fi să se asigure TRECEREA DE LA CANTITATE LA CALITATE, *insistîndu-se asupra pregătirii echipelor și asupra selecției. Elemente dotate sînt,* dar NUMĂRUL SPORTIVILOR-VÎRFURI ESTE ÎNCĂ MIC. Multe formații au o valoare mediocră și dacă am enumera pe cele mai bune n-am putea să ne oprim decît la Textila Buhuși (fete), Dinamo Bacău și Cauciucul Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej (băieți). Am putea să mai adăugăm formațiile Institutului Pedagogic. Și cu asta am epuiza lista echipelor de valoare.

Constantin ALEXE

REALITĂȚI TIMIȘORENE

CINE NE VA ÎNLOCUI?

TIMIȘOARA, 14 (prin telefon de la corespondentul nostru). Tradiția handbalistică a orașului de pe Bega este bine cunoscută. Lucru confirmat prin participarea în prima divizie a țării a nu mai puțin de trei echipe feminine timișorene: Universitatea (care a terminat turul campionatului pe primul loc, cu un avans de 5 puncte), Constructorul și Liceul nr. 4, precum și a unei echipe masculine: Universitatea. De Timișoara sînt legate nume ale unor jucătoare și jucători ca Irina Günther, Moser, Iacob, Nemetz, Guneș ș.a. prezenți de-a lungul anilor în echipele naționale.

Problema principală, însă, care frămîntă handbalul timișorean în momentul de față o constituie creșterea unor noi cadre de juniori și junioare. Numărul și valoarea lor a scăzut considerabil în ultimul timp. În prezent, doar la Școala sportivă și la Liceul nr. 4 se pregătesc cu seriozitate juniori. În celelalte echipe, tinerii cu perspective sînt foarte rari. În licee și școli profesionale, principale pepiniere pentru echipele de seniori, activitatea hadbalistică se află pe plan secundar, ca rezultat al unor neînțelegeri și al nesprijinirii antrenorilor. La Liceul nr. 10, la care activează cu mult entuziasm și pricepere antrenorul Adam Fischer, și care de-a lungul anilor a crescut multe elemente de valoare, rezultatele sînt, totuși, în prezent nesatisfăcătoare. În această situație, actualii jucători divizionari își pun pe bună dreptate întrebarea: *cine ne va înlocui mîine?* Răspunsul îl așteptăm și noi.

★

În ultimele jocuri ale „Cupei F.R.H." s-au înregistrat următoarele rezultate: feminin: Universitatea II—13 Decembrie 13—12 (5—5), Universitatea I—Șc. sp. nr. 1 20—12 (10—6), Liceul nr. 4 — Constructorul 6—0 (neprezentare); masculin: Politehnica II — Electromotor 19—13 (8—5), „Cupa ziarului Sportul" junioare: Constructorul — 13 Decembrie 9—6 (6—5), Șc. sp. nr. 1 — Electromotor 18—2 (9—0), Șc. sp. nr. 2 — Constructorul 6—5 (3—2); juniori: Șc. sp. nr. 2 — Viitorul 21—14 (11—8), Șc. sp. nr. 1 — Tehnometal 17—8 (8—6).

P. ARCAN

Sibiul se scufundă în anonimat?

Sibiul a fost leagănul handbalului românesc. De-aici au pornit tradițiile acestui sport atletic și dinamic, de-aici s-a răspîndit spre șes dragostea pentru jocul ce avea să ne aducă, peste ani, satisfacții nebănuite în marea arenă a sportului mondial. Și, totuși, în handbal, Sibiul se scufundă în anonimat. Este mai mult decît regretabil! Ne-am oprit în orașul de pe Cibin cu intenția de a depista cauzele acestui inadmisibil regres în activitatea de performanță, scos în evidență, îndeosebi, de dramatica prăbușire a echipei masculine Voința Sibiu: 1965 — divizia A, 1966 — divizia B, 1967 — campionatul regional...

La început ne-am aflat într-o mare încurcătură. Asistînd la înflăcăratele discuții despre handbal și soarta lui, ne-am dat seama că dragostea sibienilor pentru disciplina pe care au propulsat-o în arena sportului românesc a rămas nealterată. Vizitînd școlile și sălile de sport, i-am văzut pe copii jucînd handbal cu ardoarea pe care semenii lor din alte localități o dăruiesc fotbalului. Și-atunci, dacă există dorință și o puternică activitate de masă ce poate sta în calea afirmării handbalului sibian?

Am aflat răspunsul într-o discuție cu tov. *Mihai Orleanu* — secretarul asociației sportive Voința și prof. *Ion Manoliu*, unul dintre antrenorii echipei. Adăugînd la cele spuse de interlocutori și unele constatări personale, *am sintetizat în cîteva puncte cauzele regresului.*

1. Trecînd peste niște legi obiective, cei răspunzători de soarta echipei au preferat să mențină în formație jucători plafonați (care aveau însă o oarecare... firmă), în loc să tonifice lotul prin introducerea unui nou contingent de handbaliști tineri și talentați.

2. Menținîndu-se pe linia îngăduinței nepermise, aceiași responsabili (dacă activitatea lor ne permite să-i mai numim așa) au trecut cu vederea nenumăratele abateri ale unora dintre „vedete", creînd un climat greu suportabil.

3. Conducerea U.R.C.M. Brașov n-a venit în sprijinul echipei și al asociației cu contribuția materială necesară.

4. Favorizați de greșelile conducerii asociației, unii oameni de bază (A. Ursache, K. Messe ș.a.) au neglijat pregătirea, cauzînd echipei prejudicii.

5. Cîteva „păsări călătoare" (O. Schmidt, V. Oană și H. Zikely — atrași de avantaje materiale — și-au luat... zborul spre Cisnădie și Copșa Mică) au creat în echipă goluri ce n-au putut fi umplute, fiindcă tinerii fuseseră ținuți dincolo de bariera promovării.

Acestea ar fi, la o sumară analiză, concluziile căderii în anonimat. Ce trebuie făcut? Nimic mai simplu decît îndreptarea greșelilor săvîrșite de acești pseudo-activiști, repunerea handbalului sibian pe drumul firesc pe care s-a aflat cîndva.

Traian IOANIȚESCU

SITUAȚIA LA BRAȘOV

BRAȘOV 14. *(Prin telefon de la corespondentul nostru).* Ediția din acest an a „Cupei F.R.H.", pentru echipele care participă în seria de la Brașov, are, în general, o desfășurare normală. Se desprinde însă un aspect care de la început a ieșit în evidență. Este vorba de diferența valorică dintre *Dinamo* (la echipele masculine) și *Rulmentul* (la cele feminine) față de restul participantelor. Superioritatea netă a acestor două echipe este urmarea directă a atenției ce se acordă handbalului în cadrul asociațiilor respective. Restul formațiilor angajate la competiție au avut prezențe oscilatorii.

După șapte etape, în întrecerea masculină *Dinamo Brașov* a acumulat maximum de puncte și un golaveraj satisfăcător 185—109. Urmează în clasament *Politehnica Brașov* cu 9 puncte din opt jocuri, *Metalul Copșa Mică*, 8 p din șase jocuri, *Colorom Codlea* 6 p, *Chimia Făgăraș* 5 p, *Tractorul Brașov* 0 p. La feminin: *Rulmentul* 13 p din șapte jocuri (115—36) și, în ordine, *Voința Sighișoara* 8 p din șase jocuri, *Liceul nr. 2* 7 p din șase jocuri, *Măgura Codlea* 6 p din 8 jocuri, *Școala sportivă* 2 p din cinci jocuri și *Voința Bod* 0 p.

Întrecerile fazei orășenești continuă.

C. GRUIA

„RADIOGRAFIA" ARBITRAJELOR

● **77 de „cavaleri ai fluierului" au oficiat la meciurile de handbal din acest sezon. Primind notațiile colegiului pentru fiecare joc arbitrat, 6 dintre ei se află în „plutonul fruntaș": PANDELE CÎRLIGEANU, VARAC PELENGHIAN, GH. POPESCU, VASILE SIDEA — toți din București, CONSTANTIN CĂPĂȚÎNĂ — Buzău și DIETER TARLER — Brașov, avînd o medie a punctajului superioară — 8. Se află însă și „corigenți" printre arbitri: N. TĂNĂSESCU (Craiova), AUREL POGON (Oradea), GH. CREȚU (Petroșeni) — 4,5, N. CRINTEA (Constanța) și GH. PUTSCHLER (Arad) — 4, V. FLOREA (Tg. Mureș) și GH. VIȘAN (București) — 3.**

● **Celor corigenți li s-au asigurat „meditatori" și... meditații: colegiile regionale și locale ale arbitrilor vor organiza ședințe de prelucrare și comentare a întregului regulament al jocului de handbal.**

● **Colegiul central al arbitrilor reamintește celor 77 de „cavaleri ai fluierului" — membri ai lotului republican de arbitri — că este necesar să-și reîmprospăteze cunoștințele în domeniul precizărilor făcute cu ocazia cursului internațional de arbitri al F.I.H. Aceasta pentru faptul că din analiza arbitrajelor a reieșit că s-a permis jocul prea... bărbătesc. Să nu uităm că handbalul este practicat și de femei!**

● **În sfîrșit, o sancțiune: arbitrul GH. LUNGU (Brașov) este suspendat pe o lună (ianuarie 1968) pentru netrimiterea rapoartelor de arbitraj. Uitarea să fie, oare, singura „hibă" a arbitrilor noștri de handbal? Lista... lacunelor fiind mult mai mare, de ce nu s-au dictat sancțiuni și pentru alte greșeli, îndeosebi pentru cele care au influențat rezultatele? Iată, deci, o notă în minus pentru colegiul central al arbitrilor. Asta ca să nu se supere... corigenții!**

Prof. **CONSTANTIN POPESCU:**

„HANDBALISTELE NOASTRE POT REVENI ÎN VÎRFUL PIRAMIDEI!"

...dar atenție la pregătirea atletică

M-am întîlnit duminică după-amiază la sala Floreasca cu prof. Constantin Popescu — președintele colegiului central al antrenorilor din F.R.H. N-a fost o întîlnire întîmplătoare. Eram înțeleși în prealabil să vedem împreună jocurile din „Cupa F.R.H." și, apoi, să-mi răspundă la cîteva întrebări. Discuția a fost interesantă și, de aceea, îmi permit s-o redau cititorilor.

— Este capabilă actuala generație de jucătoare să readucă handbalul nostru feminin pe primele trepte ale ierarhiei mondiale?

— După părerea mea, da. Tinerele jucătoare — o parte dintre ele le-am văzut împreună astăzi în cadrul acestor accidentale „amicale" — au un grad de tehnicitate, mai ridicat, manevrează cu mai multă abilitate mingea și sînt — dacă vreți — mai aproape de handbalul în 7 decît fetele din „echipa de aur". Chiar și sub raport tactic evoluția lor este evidentă. Dar...

— Ei bine, tocmai ce urmează după acest „dar" ne interesează mai mult.

— Principala carență a acestor tinere jucătoare este pregătirea fizică. Ea cauzează uneori și căderi de ordin psihic. Pentru multe dintre handbaliste constituie o problemă alergarea și aceasta pentru că nu au o pregătire atletică corespunzătoare. Iată, de pildă, în echipa Universitatea, pe care o antrenez, joacă o handbalistă foarte talentată: Simona Arghir. Multe dintre calitățile pe care le are nu pot fi însă puse în valoare din cauza unei insuficiente pregătiri fizice. Suportăm acum consecințele unei excesive specializări timpurii. Là 10 ani le-am pus mingea în mînă și ele au învățat arta handbalului în exclusivitate. Optez pentru handbaliste-atlete și nu pentru handbaliste pur și simplu.

— În ceea ce privește promovarea tineretului în echipa națională aveți ceva de spus?

— Da. Nu sînt de acord cu fluctuațiile. Astăzi sînt promovate cîteva jucătoare tinere, mîine se renunță la ele, pentru ca poimîine să se revină. Cred că n-ar trebui să lipsească din reprezentativă „trio"-ul de 9 m Petruța Băicoianu — Mariana Neghină — Simona Arghir, ca și jucătoarele de semicerc Elena Dobîrceanu (cu toate lipsurile de ordin fizic), Rozalia Soos și Aneta Șramco.

— Apropo de îmbunătățirea jocului reprezentativei: considerați că există lipsuri care-i frînează progresul?

— Evident. Ritmul de joc a scăzut și acest lucru este o reflectare a lipsurilor manifestate de echipe în campionat. Sînt momente în care fetele din echipa noastră națională desfășoară un joc static, bătrînesc. Mai puțină filozofie și mai multă mișcare în teren ne-ar aduce numeroase satisfacții în arena internațională. Prin viteză și execuții tehnice ireproșabile am putea suplini și lipsa jucătoarelor-gigant.

— V-ați referit la campionatul republican și la consecințele pe care nivelul scăzut al jocurilor îl are, în mod firesc, asupra evoluției și progresului echipei reprezentative. Există și alte carențe scoase în evidență de campionat?

— Personal cred că formula de disputare a campionatului împietează asupra evoluției satisfăcătoare a handbalului nostru. Sînt prea multe echipe în competițiile oficiale — numai din București sînt 7! — și din această cauză valoarea campionatului divizionar se diluează. Efectiv nu putem avea 100 de jucătoare talentate în București și, atunci, pe lîngă cîteva sportive cu posibilități reale, se aciuesc nontalente.

— Anul acesta va avea loc în Uniunea Sovietică o nouă ediție a campionatului mondial feminin de handbal în 7. Ce pronostic dați?

— Pentru primele trei locuri luptă 4 echipe: U.R.S.S., R. D. Germană, Iugoslavia și România. În ceea ce ne privește, de modul în care vom ști să eliminăm carențele va depinde și urcarea pe podiumul „mondialelor".

Hristache NAUM

ÎN ORAȘUL CU CEA MAI MODERNĂ SALĂ,

HANDBALUL — O „CENUȘĂREASĂ"!

CLUJ, 14 (prin telefon de la corespondentul nostru). Întrecerile din cadrul „Cupei F.R.H.", rezervate echipelor masculine, se apropie de sfîrșit și la Cluj. Cele opt formații își dispută întîietatea încă din luna decembrie a anului trecut, din rîndul lor detașîndu-se Universitatea I, cîștigătoarea ediției trecute a competiției, care pînă în prezent a repurtat numai victorii categorice (**38—8 cu Voința, 40—15 cu Porțelanul, 30—6 cu Agronomia, 30—7 cu Școala sportivă**). Elevii antrenorului Romeo Sotiriu nu mai pot pierde în mod practic primul loc.

La celelalte echipe, preocuparea pentru un joc de calitate a rămas, din păcate, pe planul al doilea. În majoritatea cazurilor, echipele clujene se angajează într-o luptă lipsită de valoare, urmărind obținerea prin orice mijloace a punctelor puse în joc. Care să fie explicația nivelului scăzut la care se prezintă handbaliștii din Cluj? Principala cauză a acestei stări de lucruri poate părea curioasă. Dar, oricît de paradoxal este acest lucru, adevărul rămîne același: ECHIPELE CLUJENE NU AU CONDIȚII DE PREGĂTIRE ÎN SALĂ.

O asemenea afirmație pare puțin verosimilă, cunoscut fiind faptul că în orașul nostru există una dintre cele mai moderne și bine utilate baze sportive de acest gen: Sala sporturilor, gazdă a numeroase competiții internaționale, la care se adaugă Sala armatei — ambele avînd dimensiuni care permit desfășurarea jocurilor de handbal. Așadar, condiții de antrenament și de desfășurare a jocurilor există. Numai că, în ceea ce privește pregătirea, situația se complică din mai multe motive. Sala sporturilor, în tot timpul săptămînii, este ocupată de echipele divizionare de baschet, volei și handbal, precum și de unele grupe ale Școlii sportive, deci de formații ale unor cluburi care au fonduri pentru închirierea sălii. Celelalte echipe nu se pot antrena aci din cauză că chiria este destul de ridicată: **120 lei pe oră!** În asemenea condiții, care dintre formațiile școlare își pot permite organizarea unor antrenamente aci? În ceea ce privește Sala armatei, aceasta și-a închis de o bună bucată de timp porțile și nimeni nu știe din ce motive. Deocamdată aici se pregătesc doar secțiile de box, lupte și baschet ale A.S. Armata, care, firește, nu pot ocupa integral spațiul de lucru de-a lungul unei săptămîni. Cu atît mai mult, cu cît dimensiunile acestei săli permit efectuarea concomitent a pregătirilor la două ramuri de sport.

Cunoscînd toate aceste lucruri, nu este de mirare că asociațiile sportive clujene preferă să-și organizeze secții la ramuri de sport ale căror pregătiri se pot desfășura în săli cu dimensiuni mai mici (volei și baschet). De aceea, în orașul Cluj există foarte puține echipe de handbal, în special feminine, motiv pentru care nici pînă în prezent nu s-a putut organiza etapa de centru a „Cupei F.R.H." la senioare.

Paul RADVANI

POST-SCRIPTUM

Deși a pătruns mai mult în preferințele sportive ale tineretului, handbalul nostru nu are încă răspîndirea dorită. Se practică, în prezent, și la Iași, Craiova, Ploiești și Oradea — cu unele întreruperi regretabile — dar sînt încă multe alte localități în care el este insuficient cunoscut și prețuit. Pentru calitățile pe care le dezvoltă, handbalul ar merita mai multă atenție, îndeosebi din partea profesorilor de educație fizică... Ar fi și o soluție pentru echipele din Galați și Constanța de a stăvili „importul" de handbaliști formați în alte centre ale țării.

Carențele de ordin tehnic, tactic și fizic nu vor mai forma obiectul comentariului nostru. Au fost prea bine expuse de prof. C. Popescu pentru a mai reveni. Ne vom referi însă la lipsa de popularizare a întrecerilor — îndeosebi în provincie — care reduce cu mult posibilitatea ca aceste două competiții de iarnă să atragă în jurul handbalului noi admiratori. Tratate uneori ca „adausuri la programul competițional oficial", cupele de iarnă la handbal nu se bucură nici de o organizare bună. Jucătorii și antrenorii încep să creadă tot mai mult că este vorba de o simplă formalitate și o tratează — din păcate! — ca atare.

Activitatea este încă în plină desfășurare. Am sugera deci forurilor sportive locale să dea atenția cuvenită handbalului, să facă eforturile necesare pentru impulsionarea echipelor și a activiștilor. Cupa ziarului Sportul poate constitui un mijloc eficace de cuprindere a tineretului școlăresc într-o activitate organizată, iar pentru tehnicieni un prilej de depistare a talentelor de care handbalul nostru are în permanență nevoie.

Succesele, marile succese se obțin greu. Dar și mai greu se păstrează. Pentru a le reține în patrimoniul sportiv este nevoie de o activitate intensă pe toate planurile. Și în handbal mai există încă sectoare pe care reflectorul le-a scos numai în evidență. Munca corelată a tuturor activiștilor acestui joc sportiv poate face însă ca actualele carențe să dispară, poate să niveleze drumul spre titlurile mondiale.